

ki so hoteli zvabiti izpreobrnjence v protestantizem, potem pa prevzel v bližini drugo župnijo Marinette. V hipu je zgradil cerkev in ustanovil šolo. A tudi tu ni imel obstanka. Ko je katoliška družba treznosti v Filadelfiji povabila Menonimi-Indijane, naj odpošljejo odposlanstvo na shod in tega agentje niso hoteli dovoliti, pa pohiti Čebul v Gorenji Michigan, vzame 25 Čipeva-Indijanov, ki niso živeli v rezervacijah, in se napoti v Filadelfijo. V Chikagu se je sicer moral zagovarjati pred sodiščem, a odločno je izjavil, da imajo sodniki do prostih državljanov prav tako malo pravice, kot japonski mikado, in potoval je dalje v Filadelfijo.

Ti zadnji napori so pa vendarle omajali tudi moč Čebulovo. Na svet zdravnikov se je vrnil v Evropo, obiskal Indijo, l. 1878. se je ustavil na Francoskem in v škofiji versaillski oskrboval nekaj časa župnijo. Tudi tu si je pridobil mnogo prijateljev, predaval je v Parizu, 1882 pa se vrnil v Ameriko, kjer ga je škof Vertin sprejel v škofijo. Od l. 1882.—1898. je služboval na nič manj kot desetih krajih. Smrt ga je dohitela 3. avgusta 1898.

Čebul kot poliglot ni imel tekmeca v škofiji. Govoril je pet slovanskih jezikov, več indijanskih narečij, angleški, nemški in francoski jezik. Izvrstno je obvladal tudi arabščino, latinščino in grščino. V grščini in angleščini je tudi pesnikoval. Bil je izvrsten pevec in muzik, duhovit družabnik, ki si je povsod, kamor je stopil, osvojil srca vseh. In pri tej darovitosti je ostal vse življenje ponižen kot otrok. Najbolj se je ponašal s tem, da ga je svoj čas mala naselbina ob Gorenjem jezeru izvolila za mirovnega sodnika.

* * *

To so nekateri posnetki — list iz zlate knjige župnika Režeka. Pisatelj je v svojem delu pač podal to, kar obljubuje v predgovoru, da hoče natančno in popolno (a full and accurate account) opisati razvoj cerkve v Gorenjem Michiganu. Z veliko ljubeznijo slika delo in trud velikih mož te cerkve, z veliko skrbnostjo in natančnostjo. Marsikak neznan vir je odprl in kjer je uporabil stare vire, je tudi vestno pogledal vanje. Poleg tega pa je velikodušno oskrbel knjigi nad vse lepo opremo. Natisnilo se je delo v 1200 izvodih (1. vezan izvod, I. del — velja 5 do-

larjev) in od teh 1200 izvodov je pisatelj v posebno lepi izdaji (luxus edition) 200 izvodov sam numeriral in oskrbel s svojim podpisom (izvod 7:50 dol.). 174 lepih, izvečine še nepoznatih slik krasi knjigo. Ko jo listaš, marsikak znan kraj kranjske zemlje, marsikak domač obraz, marsikako slovensko ime zazreš v delu, ki je bilo tiskano v Chicagu. Tu je rojstni gradič Baragov, cerkev v Dobrničah, mesto

ŽUPNIK ANTON HODNIK
utopljen dne 4. julija 1898

Črnomelj, slike slovenskih misijonarjev, podpisi Valentina Vodnika, Jurija Dolinarja, Jakoba Zupana, Franca Hladnika, Matija Čopa — lep kos slovenskega sveta in življenja.¹⁾ Ginjeni smo odložili knjigo, z napetostjo pričakujemo nadaljevanja, prepričani, da bo tudi drugi del v čast cerkvi, slovenskemu narodu in — last not least — pisatelju samemu.

¹⁾ Naše slike so duplikati Režekovih klišejev. Oskrbel nam jih je avtor iz Amerike. Uredništvo mu izreka za to uslugo posebno prisrčno zahvalo!

